

Publicerad 2007-09-04 12:20 av saraa

innerst inne ville jag alltid göra dig lycklig, men du vet ju hur jag är, och jag kunde aldrig nå fr

Vi kunde ha flugit
till evigheternas evighet
men våra vingar höll inte.

för vi föll alltid
när jag trodde vi var som starkast

och älskling
vi kunde aldrig riktigt greppa det där svarta
tillsammans
utan det gled alltid undan i periferin
och orsakade sprickor

i det som var oss.

och ska jag vara ärlig
visste jag ibland knappt vad som var oss

och tro mig
innerst inne ville jag alltid göra dig lycklig

men du vet ju hur jag är

och jag kunde aldrig nå fram till
verkligheten
men det som jag innerst inne ville.

för du sa ju själv
att detta inte gjorde dig lycklig

och ja,
jag förstår
för jag förstod inte mycket
knappt ens det som var vårt.

och jag tror aldrig du förstod
hur mycket du betydde för mig

för jag förstod det knappt själv.

och jag önskar jag fick leta mig
tillbaka
till din famn
där livet aldrig gjorde mig illa.

jagärsåledsen.

så ledsen att det blev såhär.

Tro mig
jag skulle aldrig låta min rädsla
skada dig igen

Men älskling
jag förstår

om du inte tror på mina ord
för ibland tror jag knappt på dom själv.

men jag skulle verkligen ge dig allt

men just nu vill jag bara ha dig
här.

för om du såg mig nu
när jag kravlar omkring
i askan av det som var oss

och letar tecken på att det kommer
bli vi igen

i allting jag ser

för att lugnas
och inte krossas totalt

så skulle du förstå hur mycket du betyder
för mig

och älskling
jag vågar knappt sova i min säng längre
för jag är så rädd att drunkna
i det tårbad

som jag gråter över dig.

och älskling, förlåt.

förlåt att jag kallar dig älskling nu när vi är över.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren saraa med Poeter.se id #15571 innehar upphovsrätten